

A civil szervezetek is jóval kevesebb támogatásra számíthatnak

Tizenhárom igen az idei költségvetésre

Idén visszafogott, kiadásaiban igencsak takarékos, de a város működését mindenképpen garantáló éves költségvetés került a képviselők elé. A rendeletalkotási javaslatot Érd Megyei Jogú Város Közgyűlése március 10-i rendkívüli értekezletén már második fordulóban tárgyalta, majd tizenhárom igen szavazattal elfogadta.

A szerb és a cigány kisebbségi önkormányzatok több támogatást szerettek volna

A március idusa előtt öt nap-pal megtartott tanácskozáson mindössze négy napirendi pont megvitatása várt a városi plénumra, köztük a legfontosabb a 2011. évi költségvetés rendel-alkotási javaslata. *T. Mészáros András* polgármester kifejtette, a második forduló előtt a bizottságok újratárgyalták az előterjesztést, és ennek megfelelően új táblázatokban közlik a befogadott módosításokat, amelyek kidolgozottsága nehezen vitatható. Hozzáfűzte: a város csöppet sincs könnyebb helyzetben, mint tavaly, ennek ellenére egy biztonságos, a működést mindenképpen garantáló költségvetés került a közgyűlés elé, amiért köszönet illeti a hivatal dolgozóit, akik megfeszített munkával készítették el a pénzügyi táblázatokat. Nem titok – tette hozzá a polgármester –, hogy az intézmények átvilágítása megkezdődött, ami a későbbiekben minden bizonnyal módosítási javaslatokra ad majd okot, és természetesen nem fognak meg- feledkezni a vitában elhangzott véleményekről és az adórende- let felülvizsgálatáról sem. Az idei költségvetés a működést és a megkezdett fejlesztések folyta- tását tartja fenn, de nem zárja ki a pályázatok által megvalósítha- tó, további fejlesztések lehetősé- gét sem, ám a jövőben felelő- sen kell dönteni, mit helyeznek előtérbe a lehetséges beruházá- sok közül. A következő két esz- tendő legnagyobb feladata min- denképpen a város csatornázása lesz, ami hamarosan elkezdődik – mondta a vitaindítójában *T. Mészáros András*, és arra kérte a képviselőket, szavazatukkal támogassák a benyújtott költ- ségvetési előterjesztést.

Tóth Tamás alpolgármester hozzászólásában kifejtette: az idei terv folytatja a 2010-ben és a korábbi években elkezdett utat, ami a város fejlesztését helyezi középpontba. Természetesen ez magával vonja azt is, hogy egy fejlettebb város költségesebb fenntartást is követel. Úgy vélte, a 2-2,5 milliárd forinttal számo- ló adóbevételek realitásak, a ter- vezetben nincsenek elrugasz- kodott számok. A 2012. évben pedig a hitel visszafizetésének realitását egy racionálisabb költségvetés jelenti majd.

Kéri Mihály, az Oktatási és Művelődési Bizottság elnöke két módosító javaslatot terjesztette a plénum elé. Egyik a Szepes Gyula Művelődési Központ működési támogatásának tíz- millió forinttal történő emelésé-

re, a másik az Érdi Közterület- fenntartó Intézmény költségve- tésének 10 milliós növelésére irányult, ami az intézmények karbantartási költségeit biztosí- taná. *Kéri Mihály* – mint azt a költségvetési vita első fordulójában is elmondta – indokolatlanul soknak tartja a művelődési ház működési költségének 40 százalékos elvonását, miközben az összes többi városi intéz- mény támogatása megközelíti a tavalyi szintet. A 60 milliós nagyságrendű elvonás ellehetet- leníti a kultúrház működését. *Kéri Mihály* hozzátette: meg- érti, hogy az új városközpont kialakítása, a múzeum bővítése és a Gesztelyi-ház újjáépítése új feladatokat is ró a városra, de úgy tűnik, az előterjesztő a művelődési ház kárára próbál az új létesítmények működésére forrást biztosítani. Az Oktatási és Művelődési Bizottság mindkét módosító javasla- tát elutasította a közgyűlés. *Pulai Edina* (Jobbik) a Pénzügyi és Költségvetési Bizottságban történekről beszámolva elmondta, hogy az ülésen a Teleki iskolából érkező ven- dégek az intézmény mielőbbi felújításához kérték segítsé- get, az Érdi Cigány Kisebbségi Önkormányzat pedig azt kérte, hogy 1,3 millióra emeljék a költ- ségvetési támogatását. Mindkét javaslatot elutasította a bizott- ság. *Jakab Béla* (Civilek) kép- viselő a költségvetési vitában kifejtette, véleményük szerint a benyújtott költségvetés egyszer- re szigorú, de pazarló is. Túl szigorú az intézmények műkö- désének előírányzataiban, de még mindig túl pazarló a feles- leges kiadásokat – a kiszerve- zett munkákat, tanulmányokat, külső megrendeléseket – illető- en. Ugyanakkor szerinte a 13,5 milliárd forint hitellel hosszú távú felelősséget vállalnak, és elzalogosítják a jövőt, mert sehol, egyetlen utalás sincs arra vonatkozólag, miből, milyen forrásokból fogják azt vissza- fizetni.

A közgyűlésen szót kért a vendégként megjelenő Csánics Sándor, a Szerb Kisebbségi Önkormányzat elnöke, aki elpa- naszolta, hogy a folyamatosan csökkenő támogatás idén már 210 ezer forintra apadt, ami fenntartásra sem elegendő, és súlyos helyzetbe hozta a Szerb Kisebbségi Önkormányzatot. Kérte, a város legalább emelje a tavalyi szintre a támogatást.

Bakai-Nagy Zita, az MSZP képviselője mélységesen egyet-

értett *Jakab Bélával*, és reményét fejezte ki, hogy nem a gyerekek isszák meg a levét az intézmé- nyek újabb megszorításának. Közölte, a szocialisták nem a város fejlődése ellen vannak, és nem azért nem támogatják a költségvetést, mert a Fidesz ter- jeszti elő, hanem azért szavaz- nak ellene, mert veszélyezteti a várost.

T. Mészáros András meg- köszönte a hozzászólásokat, javaslatokat, majd közölte, hogy a kisebbségi önkormányzatokat csak a leírt összegekkel tudják támogatni. Azzal folytatta, hogy a fejlesztésekkel együtt óhatat- lanul növekednek a személyi és infrastrukturális kiadások is. A városközpont kiépítését köve- tően júniusban tárgyalnak majd arról, milyen forrásokból finan- szírozzák az új feladatokat.

A képviselők kíváncsiak vol- tak a könyvvizsgáló véleményé- re is, aki kifejtette, a költsg- vetési javaslattal kapcsolatban kizárólag szakmai szempontok szerint tette meg észrevételeit, és kötelessége volt arra figyel- metetni, hogy a csatornatársu- lással és újabb feladatok, a csa- tornaprojekthez rendelt önerő és a hozzá fűződő hitelfelvétel miatt nagy a kockázat, de a várospolitikai döntések éveken túl nyúló feladatokat is generál- nak, amit jelen helyzetben lehet végrehajthatatlannak tekinteni. A lakosság nyilván nem örül az eladósodásnak, mert kockáza- tos, de az is egy kockázat, hogy vajon betartható-e az intézmé- nyek költségvetésének 10 száza- lékos csökkenése. A közgyűlés a város 2011. évi költségvetésé- ről szóló rendeletalkotási javas- latot végül 13 igen, 3 nem és 0 tartózkodás mellett elfogad- ta, majd a második napirendi pontra térve megtárgyalták a civil szervezeteknek nyújtandó, egyes keretekre biztosított támogatás felosztásáról szóló javaslatot.

A takarékos költségvetés a helyi civileket is érzékenyen érinti, ugyanis – mint kiderült – nemcsak a megpályázható keretösszegek mértéke csappant meg, hanem idén minden civil szervezet csak egy pályázatot nyújthat be az önkormányzat- hoz. A keretösszegeket illetően a bizottságok javaslatai alapján ugyan több variáció is felmerült, de végül a következő javaslatot fogadták el a képviselők: műkö- dési keret és pályázati önrészre szóló keret nem lesz. Terveket és környezetvédelemre 1 millió 250 ezer forint, egészségügyi és

szociális keretre 750-750 ezer forint, kulturális keretre három- millió, sport- és ifjúsági keretre 2,5 millió, közrendvédelemre 500 ezer forint keretösszeget fogadtak el, míg a tartalék, amelyből a pályázati igények ismeretében átcsoportosítható forrás más keretbe, 1 millió 250 ezer forint lesz.

T. Mészáros András külön- gességnek nevezte a harmadik napirendi pont tárgyát, ami egy közterület, a Széchenyi tér elnevezését hivatott elfo- gadtatni a képviselőkkel. Ezt a teret évtizedek óta minden- ki Széchenyi térnek ismer- te. A Vörösmarty Mihály Gimnázium egy pályázaton elnyert támogatási szerződése megkötésének során kiderült, hogy a gimnázium tulajdoni lapján az ingatlan címeként Széchenyi utca 1. szerepel, az Építéshatósági Csoport nyil- vántartása, valamint a föld- hivatali alaptérképi állapot szerint azonban önálló hely- rajzi számon nyilvántartott Széchenyi utca vagy az isko- la által évtizedek óta címként használt Széchenyi tér nem létezik. A közgyűlés most elfo- gadta, hogy a jövőben hivata- losan is megkapja a Széchenyi tér nevet az a közterület, amely eddig csak a köztudat- ban viselte az elnevezést.

Végül a városi plénum nem támogatta *Pulai Edinának*, a Jobbik képviselőjének „krízis- alap” létrehozásáról szóló javaslatát. *Segesdi János* alp- olgármester azzal érvelt, hogy a szociális bizottság, ha sürgős, azonnal összeül, és a legrövi- debb időn belül dönt a rászor- ulók megsegítéséről. Az erre a célra megduplázott keretös- szeggel, valamint a Családsegítő Szolgálat adósságkezelő pro- gramjával ellenőrizhető módon használják fel az átmenetileg nehéz helyzetbe került csalá- dok megsegítésére fordítható forrásokat.

Bálint Edit

A szerkesztő jegyzete

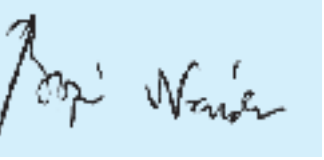
Kinek az ünnepe?

Rossz a kérdés. Rossz, de nem indokolatlan. Persze, szíve- sen mondanám, hogy március 15. a miénk, hogy most már a miénk. Hogy már nem állít meg a rendőr „rutinigazolta- tásra”, ha kokárdát lát rajtam. Hogy most már senki nem fog beszéd tartás címén pojácás- kodni a fővárosban a Petőfi- szobornál, nevetségesen elha- jolgtatva a repülő tojások elől. Hogy mégis mi homályosítja el kissé a márciusi napsütést? Az okokért vissza kell kanya- rodnunk az időben, mondjuk 1848-ig. Sokféle tanulságot levontak már az akkori dicső- séges események ismeretében, de 2011 Magyarországá számá- ra talán a legmegszívlelendőbb a szabadságharcnak az a jelleg- zetessége, hogy soha akkora össznemzeti összefogás nem valósult meg, mint akkor. Így van ez akkor is, hogy most már van – volt – egy 1956-unk is, mint példa. Negyvennyolc azért mégis más: akkor eltűn- tek a vagyoni, származásbeli, nemzetiségi, rangbeli különbö- zőségek, érvényesült az „aki magyar, velünk tart” elv. Nem valami utólagos szépítése ez a történekmnek, szomorú bizo- nyítékok állnak rendelkezé- sünkre: például az aradi tizen- hármak névsora. A kivégzett mártír katonai vezetők között a legkülönfélébb nemzetiségi, származási sokféleség valósult meg – volt, aki még magyarul se tudott rendesen –, és így volt ez a honvédek között is, tanúsítva, hogy a haza szent ügyéért érdemes mindent félre- tétve küzdeni, ha kell, akkor áldozatokat is hozni.

Most nincs forradalmi hely- zet, legalábbis olyan nincs, hogy fegyvert kellene fogni – mások az eszközök. Rágalom- rakéták, hazugság-aknak puk- kannak, olykor megtevesztve a szemléltőt, azt a látszatot keltve, hogy valódi töltet van

a lövedékekben, hogy való- di társadalmi okok keltenek feszültségeket. Sorolhatnánk a példákat, nagyokat és kicsi- ket egyaránt. A „nagy” ügyek ügyvivői olykor átlépték az országhatárt is, onnan kiabál- va vissza szidalmaikat, legyen szó akár sajtótörvényről, akár valós teljesítmények nélkül, indokolatlanul kifizetett milli- ókról. Megjósolható, hogy nem lesz ez másként az ezekben a napokban formálódó új alkot- mánszöveggel sem: hamaro- san külföldről hallhatjuk majd, hogy mi nem jó benne. Hasonló a helyzet a „kis” feszültségek- kel, a szűkebb régió ügyeivel, amelyek természetesen az itt élők számára egyáltalán nem kicsik, zavarkeltésre azonban alkalmasak. Például: „Nem lesznek tartva a csatornapro- jekt határidői, ezért vissza kell fizetni majd az EU-s támogatá- sokat.” Vagy az egyik legújabb: „A buszmegállóhelyeken meg- szünteti az önkormányzat az esőbeállókat, ahelyett, hogy fejlesztené.” Az adózással kap- csolatos híreszteléseket idézni sem érdemes, annyi van belő- lük – a cél, a szándék azon- ban mindegyik esetben tetten érhető: hatalomszerzés – vagy visszaszerzés –, anyagi elő- nyökhöz jutás, jól fizető meg- bízások megszerzése. Az akci- ók persze sikertelenek, így utá- nuk következik a sértődöttség, a gyűlölködés, a rágalmazás.

Tudjuk: ünnep van, nemzeti ünnep, a miénk. Azt is tudjuk, hogy az ünneprontók száma, aránya csekély, tevékenységük hatása is elenyésző. De éppen március 15. jelentősége, tiszta- sága int arra, hogy ne engedjük az ünnepet bepiszkítani. Hogy vigyázzunk rá.

Tartással

Semmiféle szélsőséges meg- nyilvánulást nem tűr meg maga körül, ezekben nem vesz részt, elhárítja magától. A közelletben részt vesz olyként, hogy min- den alkalommal – amikor annak itt az ideje – elmegy szavaz- ni, és erre másokat is buzdít. A választási gyűlésekre álta- lában elmegy, akkor is, ha nem tagja egyik pártnak sem. A társadalmi összefogás híve- ként többször felszólal a munka – bármely munka – becsülete, megbecsülése mellett. Mindig kiáll nyilvánosan is a kétke- zi munka megbecsüléséért. Egyikük felszólalásának lénye- gét igyekszem itt összefoglalva előadni. A bányászok – kezdte mondandóját – a föld mélyéből, igen nehéz munkával hozzák föl a szenet, a favágók ugyan- csak megfáradnak addig, amíg fájuk a háziasszony konyhájába kerül. A földműves keservesen megdolgozik, amíg az elvetett és betakarított gabonát őrlésre a molnárhoz viszi. Sok ener- giát használ fel tehát a gazda- asszony, amíg az általa főzött ebéd az asztalra kerül. Ehhez az asztalhoz persze szeretnének odaülni azok is, akik nem csa- ládtagok, akiknek semmi közük sem joguk nincs ahhoz, hogy asztalhoz üljenek, hisz a köz- életnek hátat fordítottak.

Önkéntelenül is felmerül bennünk a kérdés: hogyan, mi módon, milyen eszközökkel jut- hatunk az emberi tartás birtó-

kába? Akiről fentebb beszéltem, nem képzeletbeli alak, hanem élő személy, mégpedig itt él Érdén, és húsz éve vagyunk jó ismerősök, így hát őt kérdez- tem. Nos, ez volt válasza: Az életünket és egész sorsunkat meghatározó tulajdonságért alaposan meg kell harcolnunk. Először személyiségünk sok oldalú felmérésével szükséges tisztáznunk, hogy kik vagyunk, milyen képességeink birtokában vagyunk, milyen tudás- és jel- lembeli hiányosságaink vannak? Ennek eszköze az őszinteség. Sokunknak nem könnyű szem- benézni a valóságos énünkkel az általunk is elmarasztalando tulajdonságaink miatt. Ezekről önkritikusan, jobbra törekvéssel meg kell szabadulnunk. Eközben erősítenünk szükséges öntuda- tunkat, miszerint mi is képesek vagyunk legyőzni önmagunkat. Ha sikerül ezt az erkölcsi magas- latot elérni, tapasztalni fogjuk, hogy növekszik érdeklődésünk mások gondjai iránt is.

A jellemformáló, alakító folyamat közben szükségünk van példaképekre. Olyan vala- ha élt és cselekvő emberekre, akik példájukkal bizonyították: még a kritikus pillanatokban is volt tartásuk, és szemébe néz- tek az ellenük forduló erők- nek. Szerencsére, a világ- és az európai történelem, de hazánk történelme is igen sok követhet- ő példaképet tud felmutatni. Engedjék meg, hogy névsort ne közöljek. Mindenki saját jogon válassza ki példaképét. Ehhez kívánok erőt és sok szerencsét.

Bíró András